

Eterna Mondragón

Javier Gurruchaga i la seva Orquesta Mondragón actuen avui a La Mirona de Salt i estan a punt de publicar '¡Noticia bomba!', un nou disc amb dos temes inèdits

Javier Gurruchaga, a la portada del nou disc de la Mondragón Foto: WARNER.

“Vivim en una època de notícies falses, de por i de regressió de les llibertats, en un món mentider, insegur i terrorífic”, diu Javier Gurruchaga (Sant Sebastià, 1958) per argumentar el títol del nou disc de l' Orquesta Mondragón

[<http://www.laorquestamondragon.com>] , ¡Noticia bomba!, que es publicarà aquest mes: un còctel d'èxits i rareses de la llarga trajectòria del grup, més dues cançons inèdites en disc: ¡Que viene Trump! i Buscando a Rita (Lo que se da, no se quita), que, segons Gurruchaga, tant podria referir-se a Rita Hayworth com a la Lovely Rita dels Beatles. Avui la notícia bomba és que la Mondragón torna a actuar després de molts anys a les comarques gironines, concretament a sala La Mirona

[<http://www.lamirona.cat/index.php/concerts/la-orquesta-mondragon-80>] de Salt (23 h, 15 i 18 euros), on Gurruchaga es transformarà en

Trump i actuarà com el gran showman que sempre ha estat, acompanyat pel seu fidel Popotxo i per uns músics molt competents. “Sempre he tingut una bona banda i un bon directe”, confirma Gurruchaga. En els seus més de quaranta anys d'història, una trentena de músics han passat per les files de la Mondragón, i el grup s'ha mantingut sempre actiu, amb alguns períodes de menys visibilitat pública perquè, com recorda Gurruchaga, ha hagut de compatibilitzar la seva singular orquestra amb molts altres projectes: “He fet televisió, ràdio, cinema, teatre musical... A Catalunya he rodat diverses pel·lícules, entre elles Lisistrata, que vam filmar a Figueres.” Ara mateix, està protagonitzant un musical-rock, Merlín, la leyenda, amb la companyia valenciana Trencadís.

Parlant de la seva vinculació a les comarques gironines, aquest home de bona memòria recorda especialment el seu pas per Girona i el seu call, l'any 2000, per gravar el programa especial Bailando con Cugat, amb el qual Televisió Espanyola va commemorar el centenari del músic gironí, tot un referent per al líder de la Mondragón. “Sempre he simpatitzat molt amb el seu personatge, però a més a més, crec que s'hauria de reconèixer que era un bon músic i que va participar en pel·lícules importants del Hollywood clàssic.”

Un altre referent que Gurruchaga cita diverses vegades durant la conversa és The Rolling Stones, sobretot per la manera com el grup britànic ha sabut reinventar-se per entrar dignament en la maduresa. Fundada el 1976, la Mondragón és digna hereva del glam: Gurruchaga parla dels New York Dolls, de grups que van convertir el rock en una experiència parateatral com ara The Tubes, i sobretot lloa Bowie, el seu mestre com a camaleó escènic. Però també reivindica el seu paper de pioner: “Si parlem de posada en escena, nosaltres ens vam avançar a fenòmens actuals com Lady Gaga.”

A Javier Gurruchaga no li agrada mirar gaire enrere (“Ja vam commemorar el 40è aniversari fa dos anys i va anar bé, però ara seguim a la carretera i estem preparant disc nou”), però sap que els seus seguidors esperen els seus clàssics –Ponte la peluca, Viaje con nosotros, Caperucita feroz...– que alterna en un concert de dues hores amb versions d'Elvis i dels Doors. “Aquesta és una professió que no pots deixar. No estic esperant la jubilació”,

conclou.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-05-2018 Pàgina 52

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1386969-eterna-mondragon.html>